

Delphine Labedan

MANEL BIELSA

Us vull parlar d'una exposició que, quan llegiu aquestes línies, ja estarà clausurada. Es troba al local dels Amics del Museu d'Art al carrer Ciutadans, és una exposició d'aquarel·les; poques, perquè el lloc no permet més quantitat. Són paisatges, obres excel·lents, subtils, delicades, i amb un estil que m'ha fet recordar les aquarel·les japoneses.

He entrat no per casualitat, hi entro de tant en tant a fer una ullada i, en veure les obres, he preguntat qui era l'artista, o si hi havia alguna referència de qui era, i l'únic que he tret en clar ha estat una tarja que la pròpia artista, la Delphine Labedan, va deixar sobre la taula.

Un cop a casa m'he connectat al seu bloc i he conegut l'obra d'una artista jove, d'origen francès (Pau, 1981) i que viu a Catalunya des del 2006. He llegit el seu currículum, on explica que va fer la selectivitat en arts plàstiques al Lycée Louis Barthou de Pau l'any 2000; va estudiar arts plàstiques a la Universitat de Bordeaux a l'any 2002 i Història de l'Art i Arqueologia a la Universitat de Pau, a on es va llicenciar l'any 2004 i, en el darrer any d'estança al seu país (2005), va realitzar el treball de recerca a la Universitat de Perpinyà. Des de el 2006 viu a la Tallada de l'Empordà.

Ha il·lustrat diferents contes i ha fet cartells tan

«Les il·lustracions per a contes ens fan reviure el món de fantasia i màgia de la nostra infantesa»

variats com els de Carnestoltes, Sant Jordi o el Black Music Festival. D'exposicions al nostre país n'ha fet a la Llibreria Mediterrània-Espai Fòrum de Palafrugell; una mostra col·lectiva anomenada «Mirades», a la Fundació Fita; al Museu de la Gabella d'Arbúcies i a Can Cors de Celrà.

Després de navegar pel seu bloc he sentit la necessitat de conèixer-la personalment i hem quedat per trobar-nos a la mateixa Escola d'Art de Salt, on treballa de coordinadora i professora de pintura. M'he trobat amb una persona jove, de 30 anys, d'aparença fràgil i delicada, però amb caràcter, les idees clares i un camí recorregut molt interessant. Aquest caràcter dolç, delicat, subtil però ferm, queda reflectit en totes les seves obres, tant les seves poètiques aquarel·les, els seus imaginatius contes o els seus il·lustratius cartells.

Les il·lustracions per a contes ens fan reviure el món de fantasia i màgia de la nostra infantesa i són obres molt elaborades, treballades amb diferents tècniques, amb una rica mescla de colors i textures, amb un missatge directe i amb una clara descripció de l'escena. Els seus cartells són molt gràfics i amb un estil propi i personal que fa reconèixer el seu treball.

Les seves aquarel·les per il·lustrar contes i llibres, o senzillament com a obra pictòrica, són netes, amb un color molt subtil i amb els necessaris espais en blanc per tal que respirin. Algunes són molt líquides i espontànies, gairebé sense color, i el paisatge amb prou feines surt del blanc del paper, mentre que d'altres són molt elaborades, molt dibuixades, acolorides amb molta cura, recordant les il·lustracions dels llibres fets a mà als monestirs, amb delicades pinzellades, amb una precisió mil·limètrica i quasi fotogràfica i petits detalls que donen fe del que es vol representar. La conversa ha durat dues hores i m'han passat d'una volada, ha estat fluida i distesa i crec que he conegut a una artista amb un gran futur, de qui caldrà seguir-ne la trajectòria amb cura.

Si voleu conèixer la seva obra o contactar amb ella, ho podeu fer a través del seu bloc (<http://www.delphinelabedan.blogspot.net>) o per correu electrònic: louvie@telefonica.net

Acquarel·la. Foto: Manel Bielsa

Delphine Labedan.
Foto: Manel Bielsa

Acquarel·la. Foto: Delfphine Labedan